

Γόρτυνος σε Αργολίδος: «Ο Άγιος Λουκάς δεν θα έγραφε ποτέ τέτοια επιστολή για συνεπίσκοπό του».

Έν Δημητσάνη τῆ 15ῆ Ἰουνίου 2017

Σεβασμιώτατε Ἅγιε Αργολίδος,
Κε Κε ΝΕΚΤΑΡΙΕ,
Εὐλογεῖτε.

Ἐπειδὴ ἡ ἐπιστολή Σας πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ καὶ ἡ δική Του ἀπάντηση πρὸς Σᾶς θίγουν σπουδαῖο θέμα, διότι ἀποτελοῦν σύγκρουση δύο ρευμάτων παρατηρουμένων ἀείποτε στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ ἐπειδὴ, ὡς γράφετε, «τέτοιες ὑποθέσεις ἀφοροῦν ὀλόκληρο τό σῶμα τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας», ἐπιτρέψατέ μου, παρακαλῶ, νά καταθέσω τὴν θέση μου ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας αὐτῆς.

1. Σεβασμιώτατε, παρὰ τὴν ἀγάπη μου καὶ τὸν σεβασμὸ μου πρὸς Σᾶς, ἔτι δὲ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μου, μετὰ τοῦ πλήθους τῶν εὐσεβῶν, διότι μᾶς ἐγνωρίσατε περισσότερο τὸν ἠγαπημένο μας ἅγιο Λουκά, τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας, θαυματουργό ἰατρό, ὅμως, θέλω νά Σᾶς πῶ, ὅτι δὲν μοῦ ἄρεσαν τὰ γραφόμενά Σας πρὸς τὸν ἅγιο Πειραιῶς καὶ κατὰ τό περιεχόμενό τους καὶ κατὰ τό ὕφος τους.

Θεωρῶ δὲ ὡς βέβαιο ὅτι ὁ γλυκός μας ἅγιος Ἐπίσκοπος τῆς Κριμαίας δὲν θά ἔγραφε ποτέ, μὰ ποτέ δὲν θά ἔγραφε πρὸς συνεπίσκοπό Του τοιαύτη ἐπιστολή.

Δὲν μοῦ ἄρεσαν, Σεβασμιώτατε, τὰ γραφόμενά Σας στὴν ἐπιστολή αὐτή διότι, ὡς νομίζω, ἐναντιοῦνται πρὸς τὴν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τοὺς λόγους καὶ τὴν ζωὴ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού συνιστοῦν τὴν Ἱερά μας παράδοση.

Οἱ Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐλέγχουν μέ πολλή δύναμη καὶ μέ ὠμές μάλιστα ἐκφράσεις τὴν πεπλανημένη διδασκαλία τῶν ψευδοπροφητῶν καὶ τίς πιέσεις τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ὅποιοι, καὶ οἱ δύο, ἤθελαν τὴν καθαρὰ θρησκεία τοῦ Γιαχβέ νά ἀναμείξουν μέ τίς διδασκαλίες τῶν γειτόνων λαῶν (συγκρητισμός, οἰκουμενισμός).

Ὡμές ἐκφράσεις κατὰ τῆς οἰκουμενιστικῆς κινήσεως χρησιμοποιοῖ καὶ ὁ συνθέτης τοῦ 1ου Ψαλμοῦ,¹ ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι, παρασυρθέντες ἀπὸ τό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, συνεκρότουν συλλόγους καὶ ἔκαναν διαλέξεις θέλοντας νά προσεγγίσουν τὸν Νόμο τοῦ Μωυσέως μέ τὰ ἑλληνιστικά διδάγματα.

Τοὺς τοιοῦτους ὁ Ψαλμωδός ἀποκαλεῖ σαφῶς «ἀσεβεῖς», «ἀμαρτωλούς» καὶ «λοιμούς» (= διεφθαρμένους) («Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλή ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῶ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν»²).

Ὅμοίως, ὅπως πολὺ καλῶς, Σεβασμιώτατε, γνωρίζετε, καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς ἐπιστήμονες-φωτισμένοι ποιμένες, ἐνῶ μέ πολλή ἀγάπη ἐδέχοντο τὸν ἀμαρτωλό καὶ προσεφέροντο θυσιαστικά σ' αὐτόν γιὰ τὴν σωτηρία του, ὅμως ἐναντι τῶν ἀρχόντων, τῶν νομοθετούντων κατὰ τῶν ἱερῶν θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ κατὰ τῶν δεδηλωμένων αἰρετικῶν τῆς πίστεως ἦσαν ἰσχυροὶ πολέμιοι καὶ σφοδροὶ ἐλεγκτές.

Μέ τὰ παραπάνω, γνωστά εἰς Σᾶς, θέλω νά πῶ ὅτι στὴν Ἐκκλησία ὑπάρχει, ὡς χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βεβαίως, τό προφητικὸ πνεῦμα καὶ δὲν πρέπει νά τό ἀποκρούομε ὅταν τό ἀκούομε καὶ σήμερα στὴν Ἐκκλησία μας, ἀλλὰ ἀντίθετα νά τό δεχόμαστε ὡς θεῖο δῶρο καὶ νά χαιρόμαστε αὐτούς, οἱ ὅποιοι τό ἔχουν.

Τό ἀγωνιστικὸ φρόνημα ἀποβαίνει πρὸς τό καλὸ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀρκεῖ μόνο αὐτό νά ἐκφέρεται μέ ταπείνωση, μέ ἀγάπη καὶ μέ θεολογικὸ λόγο.

Στὴν χώρα μας, Σεβασμιώτατε, συμβαίνουν πολλὰ κακά, ὅπως καὶ Σεῖς τὰ βλέπετε.

Καὶ ὅμως δὲν ἀκούεται παρὰ τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας μας ἡ ἰσχυρὴ ὡς σάλπιγγα φωνὴ τοῦ Ἡσαΐα, γιὰ τὰ πλεονάζοντα αὐτὰ κακά.

Ἔτσι εἶπε ὁ Θεὸς στὸν προφήτη Του νά γίνεται: «Ἀναβόησον ἐν ἰσχύϊ καὶ μὴ φείση, ὡς

σάλπιγγα ὑψωσον τήν φωνήν σου, καί ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τά ἀμαρτήματα αὐτῶν καί τῷ οἴκῳ Ἰακώβ τάς ἀνομίας αὐτῶν» (Ἠσ. 58,1).

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ εἶναι ἐξ ἐκείνων ἢ, καλύτερα, στήν πραγματικότητα εἶναι ἐκεῖνος, ὁ Ὅποῖος ὑψώνει τήν φωνή Του καί διαμαρτύρεται καί ἐλέγχει τήν κραυγαλέα στήν ἐποχή μας ἀμαρτία, ἐπιτιθέμενος πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ἀπ' ὅπου προέρχεται αὐτή.

Ἐγώ μετά πολλῶν ἄλλων, τό πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, τόν θαυμάζω γιά τήν παρρησία του καί στό ὅτι «οὐ δύναται βαστᾶσαι κακοῦς» (Ἀποκ. 2,2).

Ὅμως ἐγώ, ἄν καί ἔγραψα τά παραπάνω, γιά τήν πνευματική μου ἀτέλεια καί ἀδυναμία, δέν δύναμαι νά Τόν μιμηθῶ. Τόν θαυμάζω ὅμως, ξαναλέγω, καί τόν βλέπω μάλιστα καί ὡς ὑποψήφιο μάρτυρα ἢ, κατά τήν πρόθεσή Του, ἤδη μάρτυρα. Ναί!

Πιθανῶς καί πιθανώτατα μπορεῖ νά συμβεῖ καί αὐτό καί νά ἔχει μαρτυρικό τέλος ὁ Ἐπίσκοπος Πειραιῶς Σεραφεῖμ δι' ὅσα γράφει καί λέγει κατά τῶν ἰσχυρῶν καί τῶν σφόδρα κακοποιῶν.

Ἔτσι, ἄν καί γιά τήν ἀτέλειά μου, ξαναλέγω, δέν δύναμαι νά μιμηθῶ τόν Σεβασμιώτατο κ. Σεραφεῖμ, ὅμως τόν θαυμάζω διά τήν τόλμη Του ὑπέρ τῆς πίστεώς μας καί δέομαι ὑπέρ Αὐτοῦ νά εἶναι πάντοτε ἰσχυρός στούς ἀγῶνες Του καί νά Τόν προστατεύει ἡ Παναγία Δέσποινα ἀπό τούς πολεμίους Του.

Ἐπ' οὐδενί ὅμως, Σεβασμιώτατε ἅγιε Ἀργολίδος, θά προχωρήσω στήν «ἀμαρτία» στό νά κατηγορήσω τόν ἅγιο Πειραιῶς γιά τόν ἔλεγχό Του πρὸς τό κακό καί τήν πολεμική Του πρὸς τήν αἵρεση τοῦ Παπισμοῦ ἢ τήν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἐγώ δέν ἔχω τό χάρισμα αὐτό, ὄχι ὅμως καί νά κατηγορῶ αὐτόν πού τό ἔχει. Ἐχαρακτήρισα τό πράγμα αὐτό ὡς «ἀμαρτία».

Ναί, λέγω τώρα, καί μεγάλη μου μάλιστα ἀμαρτία θά ἦταν μία τέτοια μου πράξη, ἐάν τήν ἔπραττα, καί ἐξηγοῦμαι τό γιατί: Ἐγραψα παραπάνω ὅτι τό προφητικό πνεῦμα, ὅπως αὐτό τό βλέπουμε στήν Ἁγία Γραφή καί στήν ζωή τῶν ἁγίων Πατέρων, εἶναι χάρισμα στήν Ἐκκλησία, χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔνας, λοιπόν, Ἐπίσκοπος, ὁ Ὅποῖος πονᾷ γιά τίς παραβάσεις τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου Σαβαώθ καί διαμαρτύρεται γι' αὐτό καί ἐλέγχει τούς πρωτεργάτες τοῦ κακοῦ καί ἀποκαλύπτει τά ψεύδη τῶν αἱρέσεων καί ὀνομάζει αὐτές «αἱρέσεις», ὅπως εἶναι, δέν κινεῖται ἀπό τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ ὁ Ἐπίσκοπος αὐτός;

Ἐγώ νομίζω καί πιστεύω ὅτι ναί, κινεῖται ἀπό τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ στόν ζῆλο του καί τίς ἐνέργειές του ὁ Ἐπίσκοπος αὐτός.

Κινεῖται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού ἔχει μέσα του.

Ἔτσι, λοιπόν, φοβοῦμαι νά κατηγορήσω ἕνα τοιοῦτο Ἐπίσκοπο πατέρα, διότι θεωρῶ ὅτι ἡ κατηγορία μου αὐτή θά στραφεῖ κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού τόν κινεῖ, καί αὐτό, ὅπως τό ἐδιάβασα, σέ ἕνα ξένο μάλιστα ἐρμηνευτικό ὑπόμνημα, αὐτό εἶναι ἡ βλασφημία κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τό νά θεωροῦμε ὡς κακή μία ἐνέργεια κάποιου, ἢ ὁποῖα ὅμως προέρχεται ἀπό θεῖο καί ἱερό ζῆλο.

3. Γιά τόν Παπισμό, Σεβασμιώτατε, καί τόν Οἰκουμενισμό τό γνωρίζουμε πιά ὡς Ὁρθόδοξοι, ὡς γνῶστες τῆς Ὁρθόδοξης Δογματικῆς μας, ὅτι πρόκειται περὶ αἱρέσεων.

Ἐγώ, γιά νά προφυλάξω τούς χριστιανούς τῆς ἐπαρχίας μου ἀπό τούς αἰρετικούς Χιλιαστές, τούς λέγω μέ ἀπλότητα, ὅτι, Χριστιανοί μου, φυλαχθεῖτε ἀπ' αὐτούς. Γιατί αὐτοί οὔτε Ἁγία Τριάδα πιστεύουν, οὔτε Παναγία, οὔτε σταυρό κάνουν.

Τό ἴδιο ἀκριβῶς, Σεβασμιώτατε ἅγιε Ἀργολίδος, μποροῦμε νά ποῦμε καί περὶ τῶν Καθολικῶν. Διότι, μέ τό «φιλιόκβε» τους, οἱ Καθολικοί πιστεύουν σέ ἄλλη Ἁγία Τριάδα, καί ἀκόμη, ἔχουν ἄλλη Παναγία καί δέν κάνουν τόν σταυρό τους, ὅπως ἐμεῖς.

Αυτά τὰ τρία τὰ βασικά, διὰ νά παραλείψω τήν πλειάδα τῶν ἄλλων αἰρετικῶν τους δογμάτων, αὐτά τὰ τρία, λέγω, δέν εἶναι ἀρκετά καί πειστικά, γιά νά ποῦμε ὅτι πρόκειται περί αἰρετικῶν;

Ἄλλά ἀφοῦ ἔτσι, ὡς αἰρετικούς, χαρακτηρίζουν οἱ ἅγιοι Πατέρες μας τούς Καθολικούς (βλ. λόγου χάριν, τήν διδασκαλία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ), τίς, **ἐμεῖς θά δώσουμε διαφορετικό χαρακτηρισμό στους Καθολικούς ἀπό τούς Πατέρες μας;**

Βέβαια, βλέπουμε τούς Καθολικούς μέ ἀγάπη, ἀποβλέποντες στήν σωτηρία τους, γι' αὐτό καί συναντόμαστε μαζί τους σέ συνέδρια διὰ νά συμφωνήσουμε (νά συμφωνήσουν αὐτοί μέ τήν ἰδική μας πίστη καί ὄχι νά περιτάμουμε ἐμεῖς τήν πίστη μας, γιά συμφωνήσει αὐτή μέ τήν ἰδική τους πλάνη).

Ἔτσι, εἴμεθα ὑπέρ τοῦ διαλόγου μέ τούς Καθολικούς, διότι, ὅπως λέγει ὁ σήμερον ἑορταζόμενος ἅγιος Ἀμώσ, «πῶς θά συμφωνήσουν δύο, ἄν δέν ἔχουν συναντηθεῖ;» (3,3).

Καί περί τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, Σεβασμιώτατε, ὡς Ὁρθόδοξοι πάλι λέγουμε ἡμεῖς ὅτι εἶναι παναίρεση, διότι εἶναι συμπίλημα πολλῶν αἱρέσεων.

Ἄλλά, περί τοῦ ὅτι ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι πράγματι παναίρεση, μᾶς ἔγραψε ὠραιότατο βιβλίο ὁ ἅγιος Ἰουστίνος ὁ Πόποβιτς, τοῦ ὁποίου τήν μνήμη του χθές, 14 Ἰουνίου, ἐόρτασε ἡ Ἐκκλησία μας.

Ἐάν τιμοῦμε τούς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, καί τούς τιμοῦμε βέβαια, πρέπει νά δεχόμαστε καί τήν διδασκαλία τους.

Τό κακό ὅμως, εἰδικά περί τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, εἶναι ὅτι ὁ λαός μας ἔχει παντελεῖ ἄγνοια περί αὐτοῦ, τόση, ὥστε, ὅπως εἶπατε κάποτε στήν Ἱεραρχία, μερικοί χριστιανοί, ἀκούσαντες ἕνα ἱεροκήρυκα ὁμιλοῦντα περί τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐνόμισαν ὅτι ὁμιλεῖ περί τοῦ Κομμουνισμοῦ!

Ἄλλά ἀκριβῶς αὐτή ἡ παχυλή ἄγνοια τῶν χριστιανῶν μας περί τῆς μεγάλης αὐτῆς αἱρέσεως πρέπει νά μᾶς κάνει νά κινητοποιηθοῦμε καί νά ὁμιλοῦμε συνεχῶς περί αὐτῆς πρὸς διαφύλαξη καί διαφύλαξη τοῦ λαοῦ μας.

Διότι ὁ ἐχθρός εἶναι ὄχι «πρὸ τῶν πυλῶν», ἀλλά «ἐντός τῶν πυλῶν»!

Σᾶς ζητῶ συγγνώμην, Σεβασμιώτατε ἅγιε Ἀργολίδος, ἐάν σᾶς ἐλύπησα μέ τήν ἐπιστολή μου αὐτή, ἀλλά μοῦ τήν ἐπέβαλαν λόγοι συνειδήσεως νά τήν γράψω, στούς ὁποίους δέν μποροῦσα νά ἀντιστῶ.

Πρὸς τούτοις δηλῶ τήν ἀγάπη μου καί τόν βαθύτατο σεβασμό μου πρὸς Σᾶς.

Μέ ἀγάπη Χριστοῦ,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

1. Κατά τήν ἐπιστήμη ἡ σύνθεση τοῦ Ψαλμοῦ αὐτοῦ ἀνάγεται στούς μετέπειτα ἑλληνιστικούς χρόνους.

2. Τά τρία ρήματα «ἐπορεύθη», «ἔστη» καί «ἐκάθισεν» δεικνύουν τρεῖς συνεχεῖς ἐνέργειες τοῦ ἀνθρώπου, γιά νά βρεθεῖ σέ ἕνα χῶρο, καί, στήν περίπτωσή μας, στόν χῶρο ὅπου συνήρχοντο οἱ θέλοντες νά γεινιασούν καί νά ἐνοποιήσουν τίς ξένες διδασκαλίες Ἰουδαῖοι μέ τήν μωσαϊκή θρησκεία.

<http://www.romfea.gr/epikairotita-xronika/15412-gortunos-se-argolidos-o-agios-loukas-den-tha-egrafe-pote-tetoia-epistoli-gia-sunepiskopo-tou>